BODA JÓZSEF

AZ ENSZ SZEREPE A BŰNMEGELŐZÉSBEN

1. Bevezetés

Az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) elnevezés az Amerikai Egyesült Államok elnökétől, Franklin D. Roosevelttől származik. A kifejezést először a második világháború idején, az Egyesült Nemzetek 1942. január 1-jén kiadott nyilatkozatában használták, amikor 26 nemzet képviselői kormányaik nevében kötelezettséget vállaltak, hogy együtt folytatják a harcot a tengelyhatalmak ellen. Az ENSZ alapokmányát 50 ország képviselője dolgozta ki, azon a konferencián, amely 1945. április 25-től június 26-ig ülésezett San Franciscóban. A küldöttek azon javaslatok alapján tanácskoztak, amelyeket Kína, a Szovjetunió, Nagy-Britannia és az Egyesült Államok képviselői dolgoztak ki Dumbarton Oaks-ban, 1944 augusztusa és októbere között. Az Alapokmányt 1945. június 26-án 50 ország képviselője írta alá. Lengyelország, amely nem képviseltette magát a konferencián, később írta alá az Alapokmányt, és ezzel az 51 alapító tagállam egyike lett.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete – New York-i központtal – hivatalosan 1945. október 24-én jött létre, miután az Alapokmányt ratifikálta Franciaország, az Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Kína, a Szovjetunió és a többi aláíró többsége. A világbéke e történelmi ígéretének emlékére minden év október 24-én ünneplik az ENSZ napját.[1]

2. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének rövid bemutatása

Az ENSZ legfőbb tanácskozó testülete a Közgyűlés (General Assembly; GA*)*. A Közgyűlés az összes tagállam képviselőiből áll, ezek mindegyike egy szavazattal rendelkezik. Kétharmados többségre van szükség az olyan fontos kérdésekben, mint a békére és biztonságra, új tagok felvételére és költségvetési kérdésekre vonatkozó ajánlások. Egyéb kérdésekben a döntések egyszerű szótöbbséggel történnek. A legtöbb kérdést a hat főbizottság egyikében vitatják meg:

- Leszerelési és Nemzetközi Biztonsági Bizottság
- Gazdasági és Pénzügyi Bizottság
- Szociális, Humanitárius és Kulturális Bizottság
- Speciális Politikai és Dekolonizációs Bizottság
- Igazgatási és Költségvetési Bizottság
- Jogi Bizottság

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa (Security Council - *SC)* az *Alapokmány* értelmében elsődleges felelősséggel bír a nemzetközi béke és biztonság fenntartásáért. A Biztonsági Tanácsnak (BT) 15 tagja van: öt állandó – Kína, Franciaország, az Orosz Föderáció, az

[1] Boda József: A rendvédelmi békefenntartás kialakulása, fejlődése, helye és szerepe a XXI. században. Ph.D. disszertáció. Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, 2006. 49. o.

Egyesült Királyság és az Egyesült Államok –, valamint a Közgyűlés által két évre megválasztott tíz tag. (Magyarország eddig két alkalommal volt a Biztonsági Tanács tagja: 1968/69-ben és 1992/93-ban). A BT minden tagja egy szavazattal rendelkezik. A Biztonsági Tanácsot úgy szervezték, hogy képes legyen folyamatosan működni. Ezért minden tag egy képviselőjének állandóan jelen kell lennie az ENSZ székhelyén.

Az ENSZ Alapokmánya a Gazdasági és Szociális Tanácsot (Economic and Social Council, ECOSOC) olyan főszervként létesítette, amely koordinálja az ENSZ, valamint a szakosított intézmények és más testületek gazdasági, szociális és kapcsolódó munkáját. A Tanácsnak 54 tagja van, akiket három évre választanak. A tanácsi helyeket földrajzi képviselet alapján osztják el, tizennégyet az afrikai államoknak, tizenegyet az ázsiai államoknak, hatot a kelet-európai államoknak, tízet a latin-amerikai és karibi államoknak és tizenhármat a nyugat-európai és más államoknak.

A nemzetközi gazdasági és szociális kérdések megvitatása, valamint szakpolitikai javaslatai révén az ECOSOC kulcsszerepet játszik a nemzetközi fejlesztési együttműködés erősítésében és a tevékenységi prioritások meghatározásában az ENSZ szervezeteinek egész rendszerében. A Tanács évközi munkáját különféle alárendelt és kapcsolódó testületek végzik. Ide tartoznak a funkcionális bizottságok, melyek olyan tanácskozó testületek, amelyeknek az a szerepe, hogy ajánlásokat vitassanak és fogalmazzanak meg a hatáskörükbe, valamint a szakterületükhöz tartozó kérdésekben. Ezek az alábbiak:

- Statisztikai Bizottság
- Népesedési és Fejlődési Bizottság
- Szociális Fejlesztési Bizottság
- Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság
- Kábítószer-bizottság
- Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottság
- Fejlődési Tudományos és Technológia Bizottság
- Fenntartható Fejlődési Bizottság
- Erdők ENSZ-fóruma[2]

A Gyámsági Tanácsot (Trusteeship Council): eredetileg az Alapokmány hozta létre a hét tagállam által igazgatott tizenegy gyámsági terület nemzetközi felügyeletére, valamint annak biztosítására, hogy megfelelő lépéseket tegyenek a területek önkormányzóvá vagy függetlenné válásának előkészítésére. Ezt a munkát a Gyámsági Tanács 49 évig folytatta. 1994. november 1-jén a Gyámsági Tanács Palau függetlenné válása (1994. október 1.) után – amely az utolsó ENSZ gyámsági terület volt – felfüggesztette működését.

A Nemzetközi Bíróság (International Court of Justice, ICJ) az ENSZ legfőbb bírói szerve. Székhelye Hágában, Hollandiában van, a hat főszerv közül az egyetlen, amely nem New Yorkban működik. A Bíróság feladata az államok közötti jogi viták megoldása, továbbá tanácsadó véleményt ad az ENSZ-nek és a szakosított intézményeknek. A Közgyűlés és a BT a Nemzetközi Bíróságtól bármilyen jogi kérdésben tanácsadó véleményt kérhet. Az ENSZ más szervei és a szakosított intézmények a Közgyűlés felhatalmazásával a tevékenységük körébe tartozó jogi kérdésekben szintén tanácsadó véleményt kérhetnek a Bíróságtól.

[2] Forrás: https://www.un.org/ecosoc/en/content/subsidiary-bodies-ecosoc. (Letöltés ideje: 2019.07.02.)

Az ENSZ Titkárság végzi a Szervezet mindennapi szerteágazó munkáját. A Titkárság apparátusában valamennyi ország képviselve van, az alkalmazottak különböző szolgálati helyeken dolgoznak szerte a világon. Összesen mintegy 44 000 munkatárssal a Titkárság szolgálja ki az ENSZ többi főszervét, irányítja az általuk meghatározott programokat és politikákat. A Titkárság vezetője a főtitkár, akit a BT javaslata alapján a Közgyűlés nevez ki ötéves, megújítható időtartamra.

Az ENSZ központja New Yorkban van, de jelentős a jelenléte Addisz-Abebában, Bangkokban, Bejrútban, Genfben, Nairobiban, Santiagóban és Bécsben, valamint további hivatalai vannak világszerte.

Az ENSZ Hivatalai:

- Az ENSZ Bécsi Hivatala (United Nations Office at Vienna – UNOV) a következő tevékenységek központja: nemzetközi kábítószer-ellenőrzés, bűnmegelőzés és büntető igazságszolgáltatás, a világűr békés felhasználása és a nemzetközi kereskedelmi jog.
- Az ENSZ Genfi Hivatala (United Nations Office at Geneva – UNOG) egyben a szervezet konferencia (diplomáciai) központja, valamint a leszerelés és az emberi jogok fóruma.
- Az ENSZ Nairobi Hivatala (United Nations Office at Nairobi – UNON) a környezettel és az emberi településekkel kapcsolatos tevékenységek központja.
- A Főtitkári Végrehajtó Hivatal, amelynek tagjai a főtitkár és vezető tanácsadói – általános politikai irányvonalat dolgoz ki, és átfogó útmutatást nyújt a Szervezetnek.

A főtitkár egyaránt diplomata és aktivista, köztisztviselő és legfőbb igazgatási tisztviselő, az ENSZ eszméinek szimbóluma, a világ népei – kiváltképpen a szegények és a sebezhetők – érdekeinek a szószólója. Az Alapokmány szerint a főtitkár a Szervezet „legfőbb igazgatási tisztviselője", ebben a minőségében tevékenykedik, és egyéb olyan funkciókat is ellát, amelyekkel a BT, a Közgyűlés és a Gazdasági és Szociális Tanács, valamint egyéb ENSZ-szervek megbízzák.

Az Alapokmány ugyancsak felhatalmazza a főtitkárt, hogy a BT figyelmét minden olyan ügyre felhívja, amely véleménye szerint a nemzetközi béke, és biztonság fenntartását veszélyeztetheti.[3]

3. A bűnmegelőzés fogalmi meghatározása

A bűnözés növekszik mind terjedelemben, mind intenzitásában és bonyolultságában. Világszerte veszélyezteti az állampolgárok biztonságát, és akadályozza az országok társadalmi és gazdasági fejlődését. A globalizáció a transznacionális bűnözés új formáit teremtette meg. A multinacionális bűnözőszindikátusok kiterjesztették működési körüket a kábítószer- és fegyverkereskedelemtől a pénzmosásig. Az emberkereskedők illegális migránsok millióit mozgatják minden évben, és milliárdokat profitálnak.[4]

[3] Boda József: A rendvédelmi békefenntartás kialakulása… i.m. 51-54. o.

[4] Alapvető tények az ENSZ-ről (Basic Fact about the United Nations) New York. 2013. A Magyar ENSZ Társaság fordításában. Kiadta az ENSZ Tájékoztatási Főosztálya, New York, 2011. 221-222. o.

Bűnmegelőzés:
„(1) a XX. század második fele óta működő gyakorlat. Fogalmilag felöleli a bűnözés, mint társadalmi tömegjelenség létrejöttének, valamint a bűnelkövetés, mint egyéni tett vagy társas bűnelkövetési alakzat realizálásának megakadályozását. Beszélhetünk primer, szekunder és tercier prevencióról.
(2) Minden olyan intézkedés és beavatkozás, amelynek célja vagy eredménye a bűnözés mennyiségi csökkentése és az állampolgárok biztonságérzetének javítása, történjék az a bűnalkalmak csökkentésével, a bűnözést gerjesztő okok hatásának mérséklésével vagy az áldozattá válás megelőzésével."[5]

4. Az ENSZ bűnmegelőzéssel foglalkozó dokumentumai

Az ENSZ a bűnmegelőzési tevékenységgel kapcsolatban előírásokat és jogszabálygyűjteményt dolgozott ki, amelyek a nemzeti törvényhozás modelljeként szolgálnak. Ezek a dokumentumok olyan kérdéseket érintenek, mint a rabokkal való bánásmód, a fogva tartott fiatalkorúak védelme, a rendőrség fegyverhasználata, a rendfenntartó erők tisztviselőinek a magatartása, az ügyvédek és ügyészek szerepe és a bíróság függetlensége. Ezek közül az előírások közül számosat az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottságán (Commission on Crime Prevention and Criminal Justice-CCPCJ) és a Nemzetközi Bűnmegelőzési Központon (Centre for International Crime Prevention-CICP) keresztül fejlesztettek ki.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete 1950-ben határozta meg felelősségét a bűnmegelőzés fejlesztése tekintetében, mely először az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa által 1959. decemberében került megerősítésre.

- A bűnmegelőzés ezt követően a Nemzetközi Együttműködések Fejlesztésének Erősítése Határozatban (1972), később az Új Gazdasági Világrend megalakításáról szóló Deklarációban (1974) került napirendre.
- A világszervezet 1977 decemberi határozataiban fogalmazta meg a bűnüldözéssel, a bűnmegelőzéssel és a bűnözők kezelésével kapcsolatos konferenciák fontosságát és szükségességét.

Az ENSZ 1980-ban fogadta el a bűnözés megelőzéséről és a bűnözők kezeléséről szóló jelentést. A jelentésben megfogalmazott tézisek határozati szintre történő emelése a 6. ENSZ Konferencia (1980. augusztus 25 – szeptember 5.) eredményes lezárását jelentette, amit Caracasi Deklaráció néven fogalmaztak meg.

A Deklaráció a bűnmegelőzés cél-, és eszközrendszerének megfogalmazása és az egyes tagországok büntetőpolitikájának ember centrikus és előremutató kialakítására való törekvés. A Caracasi Dekrétum megfogalmazott tézisei megteremtették azokat az alapokat, melyeken az egyes országok kialakíthatták bűnmegelőzési koncepciójukat.

Szintén jelentősek az ún. Barcelonai Tézisek, melyeket az 1987. november 17-20. között megrendezett konferencia dolgozott ki, elsősorban a városi bűnözésre koncentrálva. Értékelte az akkori helyzetet és ennek alapján ajánlásokat dolgozott ki, amelyeket 1989-ben az Európa Helyi és Területi Hatóságainak Állandó konferenciája elfogadott.

[5] Rendészettudományi Lexikon. Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Budapest, (megjelenés alatt, a kézirat a szerző birtokában van) 99. o.

Az ENSZ- Közgyűlés által 1990 decemberében elfogadott 45/121 sz., illetve 45/166 sz. ajánlások számos új irányelvet tartalmaztak a bűnmegelőzésben és a büntető igazságszolgáltatásban alkalmazni javasolt standardokról, szabályokról. 1991-ben az ENSZ Közgyűlés 46/152 sz. ajánlása meghatározta a bűnmegelőzési prioritásokat (városi bűnözés, fiatalkori bűnözés, erőszakos bűnözés) és felhívta a Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottságot a részletes program kidolgozására.

Az ENSZ Gazdasági és Szociális Bizottsága 1995/9 számú ajánlása fogalmazta meg a városi bűnözés megelőzésének irányelveit, az E/1997/30 határozata pedig a bűnmegelőzési standardok előzetes tervezetének kidolgozásáról és vitára bocsátásáról döntött. Az ECOSOC az 1997/33 számú ajánlásban foglalta össze a bűnözés kezelésével és megelőzésével kapcsolatos korábbi ajánlásokat.[6] 1999-ben szakértők bevonásával dolgozták ki az ENSZ közösségi bűnmegelőzéssel kapcsolatos irányelvének első változatát. Ezt az ECOSOC 2001/11 számú ajánlásával, illetve a bécsi deklarációval erősítette meg.

2002 januárjában az ENSZ-közgyűlés 56/261 számú ajánlása megerősítette a nemi megkülönböztetéstől mentes, a kormányzati és a civil együttműködésre épülő, a diszkrimináció, a kirekesztés és az erőszak elleni küzdelemmel összekapcsolódó bűnmegelőzés fontosságát. Ebben a stratégiában a fiatalkorúak képezték az elsődleges célcsoportot. 2002-ben újabb szakértői tanácskozás munkálta ki a bűnmegelőzési irányelvek végleges változatát és javaslatot tett a nemzetközi együttműködés különböző formáira.

Az ECOSOC E/CN.15/2002/4. számú határozatával elfogadta a közösségi bűnmegelőzés irányelveit és felhívta a tagállamokat arra, hogy bűnmegelőzési és büntető igazságszolgáltatási politikáik fejlesztésében vegyék figyelembe az abban foglalt elveket. A közösségi bűnmegelőzés irányelveit a főtitkár előterjesztésében 2002. áprilisában fogadta el a bűnmegelőzéssel és a bűnelkövetők kezelésével foglalkozó 11. ENSZ-kongresszus.

2005-ben került elfogadásra a hatékony bűnmegelőzés előmozdítása című határozat (ECOSOC Resolution 2005/22), 2008-ban pedig a városi bűnmegelőzés erősítéséről szóló- egy integrált megközelítési mód című határozat, (ECOSOC Resolution 2008/24). 2010-ben került kiadásra az ENSZ Bűnmegelőzési Kézikönyve, amely nyolc fejezetben 130 oldalon tartalmazza a témával kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat.

5. Az ENSZ bűnmegelőzéssel foglalkozó szervezetei

A Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottság, amely 40 tagállamból áll, az ECOSOC egyik bizottsága, amelyet 1992-ben hoztak létre. A Bizottság, mint Vezető Testület irányítja az ENSZ Kábítószerügyi és Bűnügyi Hivatalát (United Nations Office on Drugs and Crime- UNODC) és jóváhagyja az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntetőjogi alapjának (United Nations Crime Prevention and Criminal Fund) költségvetését, amely forrásokat biztosít világszerte a bűnmegelőzési és büntető igazságszolgáltatási tevékenységhez. Munkáját az Titkárság segíti az UNODC-nál. A Bizottság évente ülésezik, valamint irányítja és szervezi az 5 évente megrendezendő ENSZ Bűnmegelőzési és Büntetőjogi Kongresszusát, amely az ENSZ legnagyobb nemzetközi bűnmegelőzési konferenciája! A következő, 14. konferenciára 2020-ban Tokióban kerül sor. A 28. éves tanácskozásra 2019. május 20-24. között Bécsben került sor, a következő címmel: „*A hatékony, tisztességes, humánus és elszámoltatható büntető igazságszolgáltatási rendszer*

[6] Borbíró Andrea: Bűnmegelőzés, társadalmi bűnmegelőzési stratégia és az erre vonatkozó nemzetközi követelmények. Forrás: http://bunmegelozes.easyhosting.hu/hatteranyagok/borbiro.pdf 5-6. o. (Letöltés: 2019.07.02.)

felelőssége a bűnmegelőzésben minden fajta türelmetlenség és a megkülönböztetés ellen". Szintén a CCPCJ működteti az ENSZ Bűnmegelőzési és Büntetőjogi Programja Hálózatának honlapját.

Az ENSZ Kábítószerügyi és Bűnügyi Hivatala: A UNODC feladata a nemzetközi bűnmegelőzési és büntető igazságszolgáltatási politika alakítása, és ezen tevékenységek koordinálása. Bűnügyi programjának a keretében az UNODC a Bizottság által meghatározott feladatokat végez el, mint a bűnmegelőzésért, a büntető igazságszolgáltatásért és a büntetőjogi reformért felelős ENSZ-hivatal. Különös figyelmet fordít a transznacionális szervezett bűnözés, a korrupció, a terrorizmus és az emberkereskedelem elleni küzdelemre. A szervezetet 1997-ben hozták létre az ENSZ Kábítószer Ellenőrző Programjának és a Nemzetközi Bűnmegelőzési Központjának összevonásával. Az UNODC stratégiája nemzetközi együttműködésre épül, valamint az ezen erőfeszítésekhez történő segítségnyújtás szolgáltatására. A hivatal technikai együttműködésről is gondoskodik a kormányok kapacitásának megerősítéséért, hogy modernizálják a büntető igazságszolgáltatási rendszereiket.

A Szervezett Bűnözés elleni és Rendészeti Egysége segíti az államokat, hogy tegyenek hatékony, gyakorlati lépéseket a Korrupció elleni ENSZ-egyezménnyel összhangban a szervezett bűnözés elleni harcban. A hivatal elemzi a bűnözésben és az igazságszolgáltatásban kialakuló trendeket, adatbázisokat fejleszt; globális felméréseket ad ki; információt gyűjt és terjeszt; továbbá ország specifikus igényfelméréseket végez, és korai figyelmeztető intézkedéseket hajt végre olyan kérdések tekintetében, mint a terrorizmus terjedése. 2003-ban az UNODC kiterjesztette technikai együttműködési tevékenységét a terrorizmus elleni jogi szabályozás megerősítésére, jogi szakmai segítséget nyújtva az országoknak, hogy az egyetemes terrorizmusellenes eszközöknek részeseivé váljanak, és megvalósítsák őket.[7]

Terrorizmusellenes Végrehajtó Különítmény (Counter-Terrorism Implementation Task Force). A főtitkár hozta létre 2005-ben, hogy fokozza az ENSZ-rendszer terrorizmusellenes erőfeszítéseinek koordinációját és összhangját. Ezt váltotta fel 2018-ban az ENSZ Globális Terrorizmus Ellenes Koordinációs Kompakt Különítmény. Ennek a különítménynek a munkacsoportjai 38 nemzetközi entitásból állnak, amelyek munkájuk folytán érdekelve vannak a terrorizmusellenes erőfeszítésekben. A szervezet konfliktusok megelőzésével és megoldásával foglalkoznak; támogatják a terrorizmus áldozatait; tömegpusztító fegyvereket alkalmazó terroristatámadások megelőzésével és az erre történő válaszadással foglalkoznak, illetőleg a terrorizmus finanszírozásával, az internet terrorista célokra történő felhasználásának elhárításával, sebezhető célpontok védelmével és a terrorizmus elhárítása közben az emberi jogok védelmével.

Pénzmosás Elleni Globális Program (Global Programme against Money Laundering- PEGP): UNODC részeként 1997-ben alapított PEGP abban segíti a kormányokat, hogy szembeszálljanak a bűnözőkkel, akik tisztára mossák a bűnözésből származó bevételt a nemzetközi pénzügyi rendszeren keresztül. Szoros együttműködésben a nemzetközi pénzmosás elleni szervezetekkel, a program pénzmosás elleni rendszerekkel látja el a kormányokat, a rendészeti szerveket és a pénzügyi hírszerzési egységeket; fejlett bank- és pénzügy politikai tanácsadást végez; továbbá segítséget nyújt a nemzeti pénzügyi nyomozószolgálatoknak.

[7] Forrás: https://www.unodc.org/ (Letöltés ideje: 2019.07.02.)

Globális Kezdeményezés az Emberkereskedelem Elleni Harcra: 2007-ben az UNODC bejelentette a globális kezdeményezést az emberkereskedelem elleni harcra (Global Initiative to Fight Human Trafficking – UN GIFT), amelynek az a célja, hogy fordulópontot érjen el e bűncselekmény elleni világméretű mozgalomban.[8] Az Irányító Bizottságban jelen vannak: Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, Nemzetközi Migrációs Szervezet, Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet, ENSZ Gyermekalapja, ENSZ Kábítószerügyi és Bűnüldözési Hivatala, ENSZ Emberi Jogi Főbiztossága.

ENSZ Interregionális Bűnügyi és Igazságügyi Kutatóintézete (United Nations Interregional Crime and Justice Research Institute-UNICRI). Az UNICRI olyan interregionális kutatótestület, amely szorosan együttműködik az UNODC bűnügyi programjával, kutatásokat végez és támogat a bűnmegelőzés, az elkövetőkkel való bánásmód és a jobb politikák kialakítása céljából. Az 1968-ban alapított UNICRI támogatja a bűnmegelőzési és a büntető igazságszolgáltatási politika fejlesztését és megvalósítását, a nemzeti önrendelkezés előmozdítását, továbbá az intézményi kapacitások fejlesztését. Az UNICRI működését teljes mértékben önkéntes hozzájárulásokból finanszírozza. Támogatják a tagállamok, a nemzetközi és regionális szervezetek, a jótékonysági szervezetek és alapítványok, továbbá pénzbeli és természetbeni hozzájárulásokat kap. Központja az olaszországi Turinban van. A Közgyűlés döntése értelmében ötévente ENSZ-kongresszust tartanak a bűnmegelőzésről és a tettesekkel szemben alkalmazandó bánásmódról, amely fórumként szolgál arra, hogy eszmét cseréljenek a politikákról, és ösztönözzék a bűnözés elleni harc fejlesztését. A résztvevők között vannak kriminológusok, büntetésügyi szakértők, magas rangú rendőrtisztek, valamint büntetőjogi, emberi jogi és rehabilitációs szakértők.[9]

Az ENSZ Bűnmegelőzési és Bűnügyi Igazságszolgáltatási Programjának Hálózata (Institutes of the UN Crime Prevention and Criminal Justice Programme Network-PNI). Az ENSZ Bűnmegelőzési és Bűnügyi Igazságszolgáltatási Programjának Hálózata jelenleg a UNODC-ból, interregionális, regionális intézetekből, és speciális központokból áll. A hálózat létrehozásnak célja az volt, hogy segítséget nyújtson a nemzetközi közösségnek az együttműködés megerősítésében a bűnmegelőzés és a bűnüldözés területén. A hálózathoz tartozó intézetek különböző szolgáltatásokat nyújtanak, mint például információcsere, kutatás, fejlesztés és kiképzés és lakossági felvilágosítás.

6. Összegzés

Az ENSZ 1950-ben indította el az egész világra vonatkozó bűnmegelőzési programját. Legfontosabb szervezetei a Bűnmegelőzési és Büntető Igazságszolgáltatási Bizottság, és a Bécsben működő Kábítószerügyi és Bűnügyi Hivatal. A Bizottság irányításával évente konferenciát szerveznek, általában az aktuális bűnmegelőzési témákról, és öt évente egy nagyszabású kongresszusra kerül sor a témában, ahol a stratégiai (hosszú távú) terveket hagyják jóvá.

[8] Alapvető tények az ENSZ-ről: i.m. 222. o.
[9] Alapvető tények az ENSZ-ről: i.m. 60. o.